

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Calvinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Antidotorum Evangelicorum D. Thomæ Stapletoni, S. Theol. Doctoris, & in Academica Louaniensi S. Script. Professoris Regij, Pars Altera - In Sacrosanctum Euangelium secundum Ioannem

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

51. Amen amen dico vobis: Si quis sermonem meum seruauerit, non videbit mortem in æternum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39480

Patribus successimus, ergo sumus Ecclesia, quia Iudæorum illa collectio vana erat, nec nisi mera iactantia, Pater noster Abraham est, ergo liberi sumus; eadem quoque ex causa & hæc collectio vana ac futilis erit, Nobis est vnus Deus, vna fides, vnū baptisma, vnum Deum colimus, vnum symbolum credimus, eadem Sacramenta tenemus, sub vno capite Christo, in vno Ecclesiæ corpore, eandem doctrinā, eundem cultum retinemus, ergo sumus vera Ecclesia, quia Iudæorum similis collectio vana erat, Nos vnum patrem habemus Deum, nec sumus ex fornicatione nati, aut ab idololatriæ progeniti, ergo sumus filij Dei. Caterum vt tales Iudæorum collectiones veræ ac bonæ essent, si cum carnati illa propagatione ex Abraham, & cum externa illa professione cultus Dei vera etiā pietas coniuncta fuisset, si opera Abraham fecissent, si Deum Patrem vere dilexissent, eodem planè modo & ista Christianorū hominum similes collectiones veræ tunc ac solidæ erunt, quando cum eiusdem orthodoxæ fidei vnitæ ac puritate, & cum eiusdem puri cultus ac religionis societate, vera etiam vitæ puritas & innocentiā coniuncta est, quando Patrum pietatem non secus quàm doctrinam sequuntur, quando Deum purè diligunt, sicut in eum sincerè credunt. Hoc quia non obseruauit odio & maleuolentiā excæcatus Calvinus, quod nuda literæ inspectio eum docere potuit, collectiones Iudæorum à Christo reiectas in Christianos impiè contorquet, qui etsi similes propositiones vsurpant, non tamè similes collectiones faciunt. Hæc Caluini hoc loco impietas & impostura à lectore Caluinista ambabus vltis recipitur, veluti validum & egregium telum contra successionis & unitatis Ecclesiasticæ argumentum, quia aut imposturam non aduertit, aut impietate delectatus aduertere non vult. Sed ea nunc vtraque refutata, cauere sibi à tali impostore potest Calvinista si velit, cauebit Catholicus quia vult.

si. Amen amen dico vobis: si quis sermonem meum seruauerit, non videbit mortem in aeternum.

Obseruandum hoc loco, & propter istius calamitosi temporis hæreticos magna diligentia obseruandum, promissionem vitæ aeternæ non secus in his verbis mandatorum obseruationi à Christo fieri, idque cum magna asseuerantia (*Amen amen dico vobis*) quam aliis in locis similem promissionem fidei in Christum fieri legimus. *Non videre mortem aeternam, perinde esse ac videre & habere vitam aeternam, nemi*

Mandatorum obseruationi vitæ aeternæ promittitur.

nemini dubium esse potest; quando qui non videt mortem, necesse est vitam videat. *Sermones Dei servare*, iuxta perpetuam Scripturæ phrasim nihil aliud esse quàm mandata Dei opere complere, nemo quoque dubitare poterit: quando & sermo mandatum significat, & non nisi per operis executionem mandata servantur. Iam huic mandatorum observationi promittitur vita æterna. In aliis huius Evangelij locis di-

Ioan. 1. 36.

Qui credit in filium Dei, habet vitam æternam:

Ioan. 5. 24.

Qui credit ei qui misit me, habet vitam æternam: & rursus,

Ioan. 6. 47.

Qui credit in me, habet vitam æternam: & adhuc semel, Om-

Ioan. 11. 25.

nis qui vivit & credit in me, non morietur in æternum, promiss-

ionem vitæ æternæ fidei, & quidem vni fidei, à Christo tribui observant diligenter hæretici. Atqui observare quoque eos oportuit, mandatorum observationi eandem à Christo promissionem statui, tum aliis in locis permultis, tum in isto.

*Doctrina
fidei.*

Calvinus vafre hæc Christi verba ad doctrinam fidei transfert. *Christus* (inquit) *discipulis suis vitam æternam promittit, sed illis qui doctrinam eius servant non secus ac pretiosum thesaurum. Visuros mortem negat, quia ubi animam hominis silet vivificat, iam mors retuso aculeo, & veneno absterfo, lethale vulnus infligere non potest.* Hæc ille: quem hæc impostura nihil iuuabit. Nam vt demus ei de servanda fidei doctrina veluti pretioso thesauro Christum ista dixisse, nihil tamen iuxta perpetuam Calvinum doctrinam hic thesaurus servatus ad vitam æternam conferet.

*Fides vi-
vivificans
Calvini,
non est
doctrina
fidei.*

Fides enim quæ iuxta Calvinum vitam æternam confert, quæ salvificat, quæ iustificat, non est doctrina fidei, aut illa fides qua credimus vera esse quæ Deus loquitur, iuxta veram Catholicæ fidei definitionem, sed est illa quæ solas promissiones gratuita apprehendit, & diuinæ benevolentiae firma persuasio. Talis persuasio, talis fiducia iuxta Calvinum animam hominis vivificat, vt mortis metum ac vim recundit: vnde ad illa Christi verba, *Qui credit in*

*Ad cap.
Ioan. 11.
vers. 25.*

me, etiamsi mortuus fuerit vivet: Praclarum (inquit Calvinus) *fidei elogium, quod Christi vitam in nos transfundens à morte liberat.* Atqui doctrina fidei diligenter asseruata & credita iuxta Calvinum nihil aliud est quàm historica quædam fides quæ nihil ad iustitiam valet. Frustra igitur ad doctrinam fidei hæc verba contorquet Calvinus.

*Ioan. 14.
21. 23. &
24.*

Deinde quum Christus infra hoc eodem capite dicit, *Ego scio Patrem, & sermonem eius seruo*, an de doctrina fidei à Patre accepta loquitur? an non potius dicit quod Patris sui madata in omnibus exequitur? Rursus quum iterum dicit, *Si quis diligit me, sermonem*

meum seruat: & qui non diligit me, sermones meos non seruat, quid aliud dixisse intelligi potest, quàm quod eodem tempore dixit, *Qui habet mandata mea, & seruat ea, ille est qui diligit me?* Frustra ergo contra stimulum calcitrat Calvinus; & quod aperte de mandatorum obseruatione dictum est, ad fidei doctrinam contorquet.

53. Nunquid tu maiores patre nostro Abraham qui mortuus est, & Prophetæ mortui sunt?

Quia Iudæi increduli Christum vt purum hominem, nec nisi veteribus Prophetis meliorem, ipso verò patre suo Abraham inferiorem existimabant, propterea Christi verbis, *Non morietur in æternum*, de morte temporali nunquam subcunda pessimè intellectis offensi, illum ipsi Abrahamæ & cæteris Prophetis præferri, quorum etiam sermones seruabantur, ac nihilominus tam illi mortui sunt quàm qui illa seruabant, ægrè tulerunt. Sic illi pro suo patre Abraham & pro suis Prophetis contra Christum zelabant. Nunc similem præposterum zelum pro Apostolis, Martyribus, aliisque Sanctis contra Christum in hominibus Christianis confingit Calvinus. An verò aut homines Christianos tantum in se nefas admittere, aut hoc illis scelus aliquem Scripturarum interpretem affingere cuiquam credibile est? Audiamus belluz verba. *Alerum (inquit) Iudeorum vitium, quòd splendore Abraham & Sanctorum Christi gloria tenebras offundere conantur. Iniquè & præposterè faciunt quòd seruos opponunt Domino. Quinetiam Abrahæ & Prophetis iniuri sunt, dum illorum nomine abutuntur aduersus Christum. Verè ista & grauitè dicuntur. Nam, vt hîc ait Calvinus, non secus ac solis fulgor stellas omnes obscurat, ita præ immenso Christi fulgore quicquid gloria est in Sanctis omnibus, euanescere oportet. Sed quid post hæc tam verè & grauitè dicta subiunget? Mel & lac apposuit: nunc sequitur venenum. Verùm hæc quoque prauitas omnibus ferè seculis grassata est, & adhuc hodie grassatur, vt impij lacerando Dei opera, ipsum sibi quasi contrarium faciant. Velitatio hæc artificiosa est; & in genere primum declamat, vt ad speciem post descendat. Audiamus. Illustrauit Deus nomen suum per Apostolos & Martyres: Pâpista idola sibi ex Apostolis & Martyribus confingunt, quæ Dei locum occupent. Criminationem audio, qua vix grauior institui potest. Probationem expecto. Annon hoc modo sibi ex*

Caluini
artificiũ.

Cõtra Sã-
forum cul-
tum cla-
mosa Cal-
uini cri-
minatio.